

20.po Trojici – 17.10.2021 Zabudli, aj ja zabudnem

„Hospodine, počuj moju modlitbu, naslúchaj môjmu úpeniu, vypočuj ma pre svoju vernosť a pre svoju spravodlivosť. Nevchádzaj do súdu so svojim služobníkom, lebo nikto živý nie je spravodlivý pred Tebou. Pre svoju meno, Hospodine, zachovaj ma nažive, vyved' mi dušu z úzkosti pre svoju spravodlivosť“ (Ž 143).

Ozeáš 4:14c „A nerozumný ľud padne“.

Niekedy sa nám stáva, že po niečom veľmi túžime. Nájdeme to v ponuke nejakého obchodu. No kým sa rozhodneme, že si to naozaj kúpime, akcia skončí a my už nemáme príležitosť získať, čo sme chceli. Kým sa rozhýbeme, stratíme možnosti, ktoré sa už nemusia zopakovať. Témou dnešnej nedele je „stratená príležitosť“. Takú sme vo svojom živote zažili už iste niekoľkokrát. Možno si na konkrétnu aj teraz spomeniete. Možno sme sa s tým už vyrovnali, nič s tým nenarobíme a možno nás to stále hnevá, že sme neboli dostatočne rozhodní či šikovní a danú, neopakovateľnú, príležitosť sme navždy stratili.

Existencia Božieho ľudu je plná stratených príležitostí. Pán Boh dával Izraelu mnoho šancí na zmenu, na dobrý život, na požehnanie, ale ľud sa Mu otočil chrbtom a nevyužil to, čo mu jeho Boh ponúkal. Ale s Pánom Bohom je to už raz tak: dáva vždy nové a nové príležitosti a možnosti pre neverný ľud. A aj tam, kde sa príležitosť už nezopakuje, Pán otvára novú cestu a ponúka nové perspektívy.

Ozeáš sa prihovoral Božím hlasom aj kňazom. A hoci patrili medzi smotánku národa, vôbec ich nepochválil, práve naopak: zvozil ich až pod čiernu zem. Nechceme dnes súdiť kňazov, pretože na to nemáme právo, chceme sa dnes, na základe Božieho slova, poučiť z ich chýb a nepremrhať tak príležitosti, ktoré nám Pán Boh dáva.

1.sme zodpovední za seba navzájom. Pán Boh nazval kňazov strážcami Božieho ľudu. Poukázal na to, že ich rozhodnutia, životy a príklad vedie ľud do záhuby, mimo Božej sféry. Dáva im za vinu, že sa Izrael od Neho odklonil a spreneveril sa zmluve, ktorú Pán s ním uzavrel. Kňazi zabudli na učenie svojho Boha a to sa negatívne odrazilo aj na živote celého vyvoleného národa.

Už Kaina sa Pán Boh pýtal: „kde je tvoj brat?“ a tým nám všetkým ukázal, že za seba navzájom nesieme zodpovednosť. Kain odpovedal: „čo som ja strážcom svojho brata?“. Správna odpoveď je: si. Tvoríme spoločne Kristovu cirkev a v nej sme si bratmi a sestrami. Tvoríme spoločne Božie stvorenstvo a v ňom sme zodpovední nielen za tých, s ktorými sympatizujeme, ale za každúckého človeka.

„Jedni druhých bremená neste“ – tak nás vyzýva Božie slovo. Neobviňujme, nekarhajme, neohovárajme, ale snažme sa vždy pomáhať tým, ktorých nám Pán Boh posla do cesty. Pretože sme za seba navzájom v živote, ale aj v duchovnej sfére zodpovední. **Našou úlohou je teda nepremrhať ani jedinú príležitosť, ktorú nám Pán Boh dáva k pomoci a svedectvu pre blížneho.**

2.milujeme viac potupu ako svoju hrdosť. Pán Boh cez proroka Ozeáša vyčítal kňazom to, že opustili Hospodinove cesty. Biblia to opisuje slovom smilstvo alebo cudzoložstvo, keď sa vyvolení rozhodli veriť iným božstvám a spreneverili sa Pánu Bohu, stali sa Mu nevernými. Kňazi boli tvrdohlaví a namiesto toho, aby sa pýtali na Božiu vôľu, oddali sa alkoholizmu a modloslužbe v nádeji, že práve tie im prinesú odpovede na otázky a naplnia ich prázdnotu. Chceli nahradit' Pána Boha modlami a uctievaním bohov plodnosti.

Človek odjakživa hľadal svoje šťastie mimo Pána Boha. Od prvého hriechu Adama a Evy sa snažime zabezpečiť si život a požehnanie bez Božej pomoci. Ideme do takých extrémov, ktoré nás dehonestujú ako ľudí, hoci my si myslíme, že práve toto nám prinesie šťastie. Pán Boh totiž vyčítal kňazom aj ľudu niekoľkokrát: po pijatike neprestajne smilnia. Vzdali sme sa ľudskej dôstojnosti a Božieho obrazu v nás. Niekedy nám ani nezáleží na tom, ako sa javíme pred Bohom a pred ľuďmi, pretože nám už nezáleží na nijakom názore. Podstatné je, že máme pocit šťastia.

Ako Božie deti máme mať určitú hrdosť a tú získame a udržíme si len vo vzťahu s Pánom Bohom. Nejde tu o pýchu, ale o status tých, ktorí patria Kristovi. Nebuďme teda tvrdohlaví a nechcime žiť bez Pána Ježiša. Alkohol ani kultická nečistota a modloslužba nikdy nemôžu nahradit' život, ktorý nám Pán Boh daroval svojou milosťou. **Nepremrhajme svoj život v uctievaní modiel, červených šnúrok, sošiek, ľudí, vlastného ja, lebo to nám môže priniesť iba potupu, ale uvedomme si, že sme Božie deti a to je to najvyššie možné postavenie: sme totiž deťmi Kráľa.**

3.príde čas, keď nová príležitosť nepríde. Pán Boh dával kňazom aj ľudu mnohé príležitosti, ktoré oni nevyužili. Odpúšťal, prihováral sa, požehnával, trestal, upozorňoval, ale oni tvrdohlavo stáli na svojom. Preto Pán Boh povedal: ako chcete a ponechal ich osudu neverného ľudu. Aj keby ešte Hospodina išli hľadať, nenašli by Ho. Ťažko

Boha nájde ten, kto dlhodobo, možno celý život, proti Nemu bojuje a odmieta Jeho ponuky. Preto treba rátať s tým, že raz príde tá posledná príležitosť a nová už nebude.

Tou poslednou príležitosťou je sekunda pred smrťou. Keď do nášho života vstúpi smrť, bude to definitívna bodka za našimi možnosťami. Mŕtvi už nemôžu veriť ani meniť rozhodnutia ani zmeniť svoj osud. To môžeme urobiť iba tu na tomto svete. Lenže nikto z nás nevie, kedy mu uplynie posledná chvíľa v pozemskom putovaní, preto by sme rozhodnutie pre Pána nemali nechávať na poslednú chvíľu. Dnes je čas využiť príležitosť, ktorú nám Boh dáva, keď nás zobudil tohto dňa.

Nezakladajme si príliš na tomto svete a nemyslime si, že príležitostí k životu s Bohom, bude veľa. **Dnes pred nás Pán Ježiš predkladá moment nášho života, ktorý je potrebné využiť. Nová príležitosť, zajtrajšok, už nemusí vôbec prísť.**

Sme obdarovaní novými možnosťami a preto ich naplno využime: buďme strážcami svojich bratov a sestier vo viere a žime život služby a svedectva – vyberajme si vždy hrdosť v postavení Božích detí a nedehtonstujme svoj status modloslužbou a pýchou – a pamätajme na to, že Boh má božskú trpezlivosť, ale aj tá raz skončí a nová možnosť už pre nás nemusí existovať. Dnešok je príležitosťou. Tak nech nie je stratená. Amen.